

č. 190

barvy podzimu
barvy podzimu

KIWI
magazín

SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři,

podzimní prázdniny se i s ohledem na počasí vydařily. Nyní se už těšíme na Jarmark, Mikuláše a Vánoční koncert. Zima klepe na dveře a nejhezčí svátky si snad v poklidu užijeme.

Jistě jste si všimli, že Kiwi magazín vychází již po dvousté! Redakcí prošly desítky našich současných i bývalých žáků. Děkuji všem přispěvatelům a tvůrcům za časopis, který je jakousi živou kronikou školy, a přeji do další stovky zajímavé články a reportáže!

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

REDAKCE

7. Š – Grisonová Helene; 7. T – Trhoň Ondřej, Galíková Anežka; 7. U – Hájková Justýna, Joselová Elen; 8. O – Bakosová Kristýna; 9. K – Karman Petr, Patrik Čížek, 9. L – Zemanová Anna, 9. N – Humplíková Berenika a Amélie, Kateřina Nývltová

Korektura textů: Mgr. Daniela Kaudersová

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Mrkva (úprava fotek, formát textů a stran, tisk)

OBSAH MAGAZÍNU

SLOVO ŘEDITELE, redakce	2
NA ÚVOD – Rezervace Dja v Zoo Praha, soutěž	4 – 6
AKTUALITY – Halloween ve škole, Šifrovačka	6 – 8
ANKETA – téma podzimních prázdnin	8
ŠKOLNÍ AKCE – návštěva Zoo, Branný den, osada Baba aj.	9 – 15
ROZHOVOR – Eva Ferrarová jako nová posila učitelů	16 – 17
CESTOVÁNÍ – Maďarsko a Itálie	17 – 19
KULTURA – Cesta kolem světa za 80 dní	20 – 21
MEZI ŽÁKY – netradiční pojetí výuky, Míčový trojboj	21 – 22
EKO SVĚT – rostlinný ekosystém budov	23

NA ÚVOD

Rezervace Dja – nový pavilon goril v ZOO

Na začátku října se nám podařilo kontaktovat ZOO Praha s prosbou o prohlídku nového pavilonu pro gorily. Po domluvě s tiskovým referentem Bc. Filipem Maškem jsme se dohodli na termínu návštěvy. 3. 10. jsme po dlouhé cestě autobusem konečně dorazili do ZOO a vydali se na prohlídku nového pavilonu Dja. Výsledek naší návštěvy kromě nabytých informací tvořila taktéž dvojice rodinných vstupenek do této Zoo, které jsme následně použili jako výhru do celoškolské soutěže pořádané redaktory školního magazínu. O veškerou činnost spojenou s touto soutěží se postaraly sestry Humplíkovy ze třídy Netopýrů.

Samotný nápad na vytvoření nového pavilonu vznikl už v roce 2013, kdy Prahu zaplavila povodeň. Tehdy spousta zvířat zahynula a povodeň/stoletá voda za sebou zanechala značné škody. Proto se všechny pavilony „velkých a těžkých“ zvířat přesunuly nahoru na kopec, co nejdál od vody. Stěhování goril v letošním roce tedy bylo posledním dílem skládky. Pavilon se ovšem začal stavět až v roce 2019. Jméno „Dja“ je inspirované skutečnou rezervací v Kamerunu. Tam ostatně pražská ZOO organizuje přednášky a vzdělává tamější děti o ochraně přírody i o tom, že gorily jsou na pokraji vyhynutí a že je potřeba je chránit, ne zabíjet. Umožňují dětem setkat se s gorilami naživo a také jim ukazují krásy africké divočiny. Tento projekt se nazývá „Toulavý autobus“.

O PROJEKTU TOULAVÝ AUTOBUS

Koncept začal fungovat už v roce 2013 a daří se mu velmi dobře. Před vstupem do pavilonu stojí vystavený starý autobus z Kamerunu, který už byl nefunkční. Pokud by vás zajímalo, jak vypadá taková školní třída v rovníkové Africe, můžete ji rovnou navštívit! Hned vedle vstupu do pavilonu je téměř autentická učebna se stoly a lavicemi přímo z Kamerunu! V této třídě se také konají přednášky a různé programy pro české školáky.

PAVILON

Celý projekt stál kolem 300 milionů korun. Stěny pavilonu jsou pokryty nástěnnými malbami, které vytvářeli výtvarníci Roman Hudziec, Kryštof Krejča a Pavel Procházka. Dekorace zabraly hodně času, ale stálo to za to. Do života

v džungli vás též vtáhnou autentické zvuky džungle v rezervaci Dja z reproduktorů rozmístěných po pavilonu. Pořizoval je Michal Rataj pomocí speciálního 3D mikrofону. Můžete slyšet například pralesní termity, 36 druhů ptáků či praskání a padání stromů. Tyto zvuky ale gorily neslyší. Jejich vnitřní výběh je od návštěvníků oddělen několika vrstvami skla. Proto gorily nestresuje ani žádný povyk návštěvníků. My ale slyšíme je. Uvnitř jejich výběhu jsou mikrofony, které přenášejí zvuk do prostoru před výběhem. V malém amfiteátru tak máte možnost dívat se a poslouchat jejich komunikaci. V případě

hezkého počasí se gorily mohou pohybovat i v rozsáhlém venkovním výběhu, i tam je můžete sledovat.

OBYVATELÉ PAVILONU

Téměř všechny gorily jsou již přesunuty do nového pavilonu a zvykají si na život v něm. Jediný, kdo zůstal ve starém bydlišti, je ikonický gorilák Richard a jeho dva synové. Richard už je poměrně starý a konzervativní, ale také měl

mnoho potomků. Chovatelé chtěli zabránit rozmnožování příbuzných goril, například vzdálených bratranců a sestřenic, kvůli kterému by se rodila postižená mláďata. Zatím to ale vypadá, že to Richardovi příliš nevadí. Nemusí hlídat ostatní, v klidu odpočívá a věnuje se sám sobě. Do tlupy přibyli dva noví členové, kterými jsou samec Kisumu, který se připojil k samicím v novém pavilonu, a hlavně dcera naší slavné gorily Moji jménem Duni! Duni dostane v pražské ZOO šanci mít mláďe stejně jako její matka před několika lety.

Určitě doporučujeme pavilon i celou ZOO navštívit!

Elen Joselová, 7.U (text + foto)

AKTUALITY

Halloweenská párty Chobotnic

Ve čtvrtek dne 20. 10. proběhla ve třídě chobotniček menší předhalloweenská oslava. Některé děti přišly již ráno v nejrůznějších zábavných, ale i děsivých kostýmech, a tak nás provázela strašidelná atmosféra už od počátku dne. Akci jsme zahájili povídáním si o tomto svátku, jeho tradicích a historii. 🧛 🧛

Dále proběhla módní přehlídka, následovalo občerstvení s motivy této párty, pokračovali jsme tancováním a zpěvem, vyráběli jsme dýně a kostlivce, vyhlášovali cenu za nejpovedenější koncert a nakonec jsme si pouštěli i strašidelnou pohádku. Vše proběhlo v pořádku, všichni jsme si oslavu náramně užili a už teď se těšíme, až si ji budeme moci za rok opět zopakovat!

Tereza Munzarová (text + foto)

Šifrovačka

V letošním roce se opět konala úžasná akce s názvem ŠIFROVAČKA. Akce je pořádána KPŠ a je potřeba se na ni zaregistrovat. Začínalo se v pátek 21. 10. v podvečerních hodinách na Roztylském náměstí u fontány pod kostelem. Všechny přihlášené týmy obdržely obálky s instrukcemi a různými pomůckami.

Podle startovací listiny se přihlásilo 15 týmů. Celá hra je založena na plnění různorodých záludných i nezáludných šifer, letos jich bylo celkem dvanáct. Kdo chtěl, tak si mohl dvě šifry splnit již v pátek, a pokud se je podařilo úspěšně vyluštit, tak sobotní start byl v 7:55 hodin. V 8:30 startovali ti, co měli jen jednu šifru, a v 9:00 hod. ti, co neměli vyluštno nic. Sobotní dopoledne nepřineslo úplně příznivé počasí, ale i tak jsem s celou rodinou poctivě luštil všechny šifry.

Hra se konala v okolí Spořilova a Krčského lesa. Trasa byla poměrně náročná, jen během soboty jsme nachodili pěkných 25 km. Po úspěšně dokončené hře jsme se sešli v restauraci U Krále Václava IV., kde proběhlo vyhlášení výsledků. Šifrovačky jsem se letos zúčastnil poprvé, ale vím jistě, že příští rok tuto vydařenou akci na 100 % zopakuji. Některé šifry byly hodně

zapeklité, ale celá hra mě neskutečně bavila. Tímto posílám velké díky všem, kteří se podílejí na organizaci a přípravě.

Ondřej Trhoň, 7. T (text + foto)

ANKETA

Jak žáci tráví podzimní prázdniny

Tentokrát se anketa zabývala tématem podzimních prázdnin. Zeptali jsme se některých žáků naší školy na to, jak trávili podzimní prázdniny, s kým je strávili a jestli si prázdniny užili a odpočinuli si.

Někteří žáci trávili prázdniny doma nebo na chatě, ale jiní se vydali do zahraničí, například do Itálie nebo Polska, a někdo byl dokonce i v Anglii.

Většina žáků trávila prázdniny s rodinou a přáteli. Prázdniny si všichni dotázaní žáci užili a taky si odpočinuli, ale někdo by si přál, aby byly prázdniny delší.

K. Nývltová a B. Humplíková, 9. N – text, (foto: Internet)

ŠKOLNÍ AKCE

ZOO Praha Trója

Ráno 6. října jsme se sešli před školou a šli jsme na zastávku autobusu. Z autobusu jsme šli na metro. Dojeli jsme na nádraží Holešovice, odkud jsme pokračovali autobusem do ZOO. Před ZOO na nás čekal Kryštof Zlámaný na vozíku.

Po vstupu do ZOO jsme jako první viděli pandu červenou. Potom jsme se přesunuli do Indonéské džungle, kde jsme viděli zelené ryby, které svítily, varana, želvy, opice, noční zvířata a orangutany.

Z džungle jsme se přesunuli k ledním medvědům, potom k vydrám, hrochům, šli jsme okolo slonů a na konci cesty nás čekal nový pavilon goril. Pavilon goril je úplně nový. Viděli jsme tam nejen gorily, ale i guerézy, pavouky a zlatohlávky. Tento nový pavilon je moc hezký, velmi prostorný, patří k němu i velký venkovní výběh a gorilám se tam určitě moc líbí.

V tomto pavilonu natáčela televize Prima. Je možné, že natočila i nás a budeme v televizi. U tohoto pavilonu je i nový obchod se suvenýry. Někdo si tam koupil plyšáky a někdo omalovánky. Po nákupu jsme se nasvačili, našli Zakhara a šli jsme zpátky k džungli, kde začala prohlídka s paní průvodkyní.

Dozvěděli jsme se:

- že varan je ještěrka a má velkou sílu v tlamě, má jed v tlamě,
- že varan čichá jazykem,
- že varan, když dospěje, opustí samičku a požírá svá mláďata,
- že děti varana se schovávají na stromech,

- že varan dokáže zabít i býka,
- že orangutan si utrhne velký list a když prší, má to jako deštník, nebo si s tím nabírá vodu,
- že lední medvěd má pod srstí černou kůži a pod ní má vrstvu tuku,
- že lední medvěd plave pozpátku, na znak, umí se otáčet ve vodě a kadí a čůrá (hodně dlouho) do vody (to jsme viděli) a pak se v tom koupe ☺,
- že lední medvěd je největší šelma na souši,
- že hroch vydrží pod vodou 5–10 minut a vypadá ve vodě jako kámen,
- když hroch kadí, svůj trus rozmetává ocasem a tím si vymezuje své území,
- že hroch chodí po dně, neplave, ale umí si zavřít nos i uši,
- že hroch není příbuzný se slonem ani s nosorožcem – ale s prasetem,
- že hroch je nejvíc nebezpečné zvíře v Africe, za rok zabije víc lidí než krokodýl,
- že vědci si myslím, že z hrochů se vyvinuly velryby a plejtváci,
- že sloni si podávají potravu nosem a hází a stříká si na záda seno, vodu a bláto,
- v létě sloni nejdou do vody, ale ochlazují se pomocí uší (mají to jako vějíř nebo klimatizaci),
- že je rozdíl mezi samicí a samcem. Samice má vidět kly jen trošičku a samec je má obří. Kly nemá jen samice z rodu slona indického,
- rozdíl mezi slonem indickým a africkým je v tom, že slon indický je menší a má na chobotu jen jeden „prstík“,
- stádo vede jedna samice,
- viděli jsme, jak slon kadí, jeho hovínko bylo největší v ZOO,
- v ZOO jsou sloni rozdělení na samce a na samice, aby si nic neudělali,
- sloní pubertáci se jmenují Ruda a Max,
- že většina stromů, které mají žirafy rády, mají malé trny. To žirafě nevadí, protože má dlouhý, černý a silný jazyk,
- venku jsme viděli samce,
- že žirafy mají velké oči a dlouhé řasy,
- že každá žirafa je „originál“ a neexistují dvě stejné žirafy se stejnými ornamenty,
- jak žirafy stárnou, tmavnou jejich „fleky“,
- že žirafy rodí živá mláďata ve stoje, že mládě samo chodí už hodinu po narození,
- že samice žirafy jsou nižší než samci,
- že žirafy mají přední nohy delší,

- že žirafy bojují pomocí svých dlouhých krků,
- podle moče poznají, jestli je žirafa v říji,
- když žirafa skloní krk a chce se napít, je zranitelná, a proto musí být v tu chvíli velmi opatrná.

U žiraf jsme viděli surikaty a také hrabáče, kteří ve dne spí a v noci bdí. Mají tam mládě hrabáče, které váží každý den. Ten den vážilo přes 9 kg. Po prohlídce jsme šli kolem kašny slona a konečně jsme se šli naobědvat do restaurace. Kdo

chtěl, koupil si tam jídlo, kdo nechtěl, jedl svoje. U slonů se, kdo chtěl, vyfotil na soše slona a zazvonil si pro štěstí na jeho zvonec. Po obědě, kdo chtěl, šel si koupit něco do suvenýrů.

U restaurace jsme nasbírali spoustu kaštanů. V pátek jsme je spočítali a je jich celkem 1 202 kusů. Viděli jsme potom ještě tučňáky a lachtany. Lachtan dělal veselé kousky, sklouzl se na skluzavce, dělal salta a dokonce nám i zamával. Byl to syn Melouna.

Některá děvčata, která šla na WC u lachtanů, měla ještě další zážitek: při čůrání se jim záchod sám od sebe spláchnul. Kluci řekli, že u nich na WC to bylo taky tak. V ZOO bylo ten den více jak 2 600 lidí. Ze ZOO jsme šli pěšky kolem Vltavy: viděli jsme Trojského koně, blázna na kole a kajakáře na Vltavě. Šli jsme pěšky přes Trojský most (plný pavouků). Metrem jsme jeli na Roztyly a odtud jsme šli pěšky ke škole. Ten den jsme celkem ušli 13 km.

Lenka Kabelová (text + foto)

Branný den prvního stupně

Co dělal obecně první stupeň na branném dni?

1. - 2. třída se pohybovala v areálu školy, kde si prohlédla policejní, hasičské a zdravotnické vozy. Třetí třída měla plavání, kde se učili první pomoc. 4. D a 4. E. navštívili jízdní policii na koních a 4. Č. byla v muzeu jízdní policie.

Co konkrétně bylo připraveno pro 1. a 2. třídu?

Děti si prohlížely vybavení hasičů, policie a zdravotníků. U zdravotnictví se někteří naučili, jiní si zase připomněli, jak probíhá první pomoc. Auta a stanoviště byla rozmístěna v areálu školy, proto to nebylo složité.

Jak probíhalo plavání pro 3. třídu?

Žáci se učili, co dělat v případě, že uvidí tonoucího se člověka. Záchrana tonoucího je úzce spojena s první pomocí, ale hlavní je vždy zavolat na pomoc dospělého.

Jak probíhala návštěva jízdní policie u koní?

Policie má celkem 20 koní z toho jich jezdí zhruba 12 k zásahům. Koně zasahují při zápasech (například fotbalových), demonstracích, záchraně pohřešovaných atd. Tito koně absolvují speciální výcvik, aby byli připraveni na všechno. Většinou jezdí k zásahu minimálně 1 týdně. Aby koně měli dostatek sil, tak jedou jeden den k zásahu a potom jeden den odpočívají. V areálu je pro ně připraveno speciální solárko, které se používá pro rehabilitaci, a kolotoč, který udržuje koně v kondici. Při přepravě je využíván plně vybavený a vícemístný přepravní box pro co největší pohodlí koní.

Co 4. Č. viděla při prohlídce muzea?

Zhlédli historii policie a dozvěděli se něco nového. Poslechli si, jak vše začalo a jak se postupně dál vyvíjela historie. Viděli mnoho obrázků z minulosti dávno i nedávno.

Helene Grisonová, 7. Š – text (foto: Lenka Kabelová)

Osada Baba cílem vycházky

V pátek 7. října 2022 se v rámci povinně volitelného předmětu průvodcovství uskutečnila již II. tematická vycházka, v jejímž rámci se žáci 8. ročníku znovu mohli vžít do role turistických průvodců. Naším cílem byla tentokrát kolonie předválečných funkcionalistických vil Baba. Krásné vily zde realizovali slavní architekti jako např. Pavel Janák, Josef Gočár, Ladislav Machoň, Ladislav Žák, František Zelenka či architektka a návrhářka nábytku Hana Kučerová-Záveská.

Mezi českými jmény vyčnívá jediný zahraniční aktér, nizozemský architekt Mart Stam, jeden z duchovních otců tzv. konzolové židle. Na rozdíl od středostavovského Spořilova byla osada Baba exkluzivní lokalitou společenské elity meziválečného Československa. Svou vilu zde měl např. světově proslulý

grafický designér Ladislav Sutnar, spisovatel Václav Řezáč, spoluzakladatel věhlasného nakladatelství Družstevní práce Václav Poláček, nebo textilní výtvarnice Emilie Paličková-Mildeová, jejíž závěsy zdobily prezidentskou lóži Národního divadla. U jednotlivých vil žáci podávali poučené výklady nejen

o samotné stavbě, ale taktéž o jejím zadavateli a o příslušném architektovi. Počasí výpravě přálo. Na účastníky dýchl duch meziválečného Československa s jeho modernistickým étosem. Na závěr se účastníci nechali zvěčnit u jedné z vyhlídek na Dejvice.

Michal Nedelka – text, (foto: Markéta Hanušová)

Jak Eoraptoři vnímají dravce a sovy

Na akci o dravcích to bylo super. Dozvěděla jsem se toho hodně a hlavně to byla sranda. Nejvíce se mi líbila sova pálená.

Marie Pilcová

Nejvíce mě zaujalo, že sokol může letět 80 km/hod.

Robin Jaroš

Akce s dravci mě extrémně bavila. Nejvíce se mi líbil orel a také malý kulíšek. Dozvěděl jsem se, že výr velký chytá i ježky.

Jakub Hlaváček

Dravci byli moc prima. Mně se nejvíc líbil orel a také poštolka. Nejvíce mě překvapilo, že sovy létají úplně neslyšně.

Michal Straka

Dravci a sovy se mi moc líbili. Za mě je nejlepší sova pálená, je nádherná. Obličej má ve tvaru srdíčka. Fascinovalo mě, jak loví. Dravci mají drápy jako malé nožičky, jsou hodně jiní než ostatní ptáci.

Tereza Knoblochová

Moc se mi líbilo, když nás pan sokolník obešel s kolouškem a my si na něj mohli sáhnout. Některé věci jsem o dravcích vůbec nevěděla. Bylo to moc zajímavé. Zasmála jsem se, když Anežka (výr velký) neposlouchala a nechtělo se jí vůbec létat.

Eliška Hlaváčková

Moc se mi líbil orel, byl krásný a velký. Také se mi líbil kalous, jak uměl krásně létat a hbitě se obracet.

Ludmila Hřebíčková

Srdíčko sovy pálené jsou vlastně její uši.

Ondřej Grafnetter

Andrea Saravan – text, (foto: Zuzana Kasalová)

ROZHOVOR

Eva Ferrarová učitelka jazyků, spisovatelka

1. Co vás přivedlo k tomu být učitelkou?

Učení mě baví, ráda sdílím své znalosti s ostatními, i v Itálii jsem po určitou dobu pracovala jako učitelka.

2. Jak jste se rozhodla, že budete učit zrovna na naší škole?

Škola hledala učitele nebo učitelku italštiny, já jsem se to čistě náhodou dozvěděla a vzhledem k tomu, že jsem učit chtěla, přihlásila jsem se.

3. Jak jste se dostala k předmětu italština? A učíte ještě nějaký předmět?

Dvacet let jsem žila v Itálii, kde jsem chodila na univerzitu a studovala cizí jazyky a literaturu, konkrétně francouzštinu, arabštinu a ruštinu. Veškeré studium probíhalo v italštině. Zároveň jsem v Itálii po nějakou dobu učila ruštinu a francouzštinu. Po návratu z Itálie do České republiky jsem napsala Česko-italský a také italsko-český ekonomický slovník, učebnici současné italštiny I. a II., Italštinu pro samouky, učebnici Začínáme s italštinou a knihu 2000 nejpoužívanějších italských slov.

V neposlední řadě jsem napsala také italskou kuchařku. Kromě italštiny učím také na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy antropologii jídla, což je vědecká disciplína, která se zabývá vztahem člověka v jídlu především v kulturním, ale také sociálním kontextu. Kromě odborných článků jsem v této oblasti publikovala i knihu Jídlo pro radost, která vyšla v roce 2020.

4. Máte s touto zemí nějaký vztah?

Ano, pochopitelně. V Itálii mám půlku své rodiny, kamarády a bývalé kolegy a kolegyně. Současně udržuji kontakt s vědeckou komunitou, která se zabývá historií a antropologií jídla. Ta je v Itálii hodně početná.

5. Co děláte ve svém volném čase? Případně jaké jsou vaše záliby?

Ve volném čase se věnuji ekologii, životnímu prostředí a kvalitě jídla. Ráda vařím a zahradním. Především ale píšu odborné články, v současné době zkoumám s kolegy z Filozofické fakulty a Národního zemědělského muzea vliv šlechtické kuchyně na měšťanskou kuchyni v 19. století a s Masarykovou univerzitou spolupracuji na výzkumu změn stravování v souvislosti s věkem, protože různě staří lidé jedí různá jídla, a to má vliv na kvalitu jejich života.

Petr Karman a Patrik Čížek, 9. K – text; (foto: Internet)

CESTOVÁNÍ

Toulky po Maďarsku

Linda z lachtanů byla 4. 7. až 8. 7. v Tihany v Maďarsku. Byla tam na čtyři dny s rodiči. Cestou do Maďarska byli v Bratislavě, ubytování byli v Tihany. Navštívili také Kezsthely, pak v Hevízu v Balatonfüredu a ve Veszprému. Cestou zpátky se zastavili v Brně. Lindě se nejvíc líbil Balatonfüred, protože to bylo nejvíc turisticky zaměřené město a taky se tam nic neopravovalo, což je skoro zázrak, protože jinak všude. Klidně by se vrátila, jen

by vynechala nějaká města. Jezdili po městech, vlastně byli u Balatonu, a tak nějak ho po těch městech celý objeli.

Anna Zemanová, 9. L – text (foto: Linda Felgrová)

Jih Itálie

Dalším z mých článků je volné pokračování prázdnin v Itálii. Po západním pobřeží, kde leží právě v minulém článku popisovaný Řím, jsme vyrazili na úplný jih Itálie – do podpatku – do Apulie.

Samozřejmě jsme kempovali u moře, byla to nádhera, bílý písek, nejmodřejší moře, co jsem kdy viděla, a krásné počasí. V kempu na tomto krásném pobřeží kousek od města Ugento jsme nakonec zůstali 5 dní. Koupali se, odpočívali, opalovali se, jezdili na kole do blízkých městeček a jen tak si užívali.

A protože naše cestování po Itálii bylo i o poznávání, mamka rozhodla vyrazit a vidět tři městečka, která stojí za to.

OTRANTO

Jako první nás čekalo Otranto, nejvýchodnější město celé Itálie, od Albánie je vzdáleno jen 80 km – přes Otrantský průliv. Z památek jsme viděli katedrálu s mozaikovou podlahou. Pláž v Otrantu je úzká, rozdělená do dvou částí, a moře mělké s průzračně čistou vodou. Stala se nejčistší městskou pláží roku 2020. Z Otranta jsme vyjeli ještě navečer a jeli asi hodinu a půl.

ALBEROBELLO

Další zastávkou bylo Alberobello, vnitrozemské městečko, které je známé svými typickými domky. Už když přijíždíte, stavby v blízkosti Alberobella jsou jiné než jinde v Itálii, připomínají takové kamenné včelí úly. Říká se jim Trulli. Když pak přijedete do města, vidíte je všude a nejvíc jich je v části městečka na svahu Rione Monti. Tady jsou uzpůsobené pro turisty – jsou v nich prodejny suvenýrů, nápojů, restaurace, malá muzea. Domečky jsou krásně bílé s šedými kamennými střechami, procházka mezi nimi je kouzelná, jak z pohádky. V Alberobellu jsme i přenocovali, pod kostelem v camper area v olivové zahradě – to bylo příjemné a hezké místo.

POLIGNANO A MARE

Ráno jsme vyrazili do 30 km vzdáleného přístavního městečka Polignano a mare. Byli jsme zvědaví na místní pláž, (Lama monachile) kterou jsme si našli na fotkách – byla v takovém skalním oblouku a úplně přecpaná lidmi. I ve všech průvodcích bylo napsáno, že ji prostě musíte vidět. No a bylo to tak. Pláž je v centru města, to leží na skále a na pláž musíte po schodech, uličkami a pak projít pod 2 mosty – jedním menším a druhým velikým obloukovým, už z dálky je vidět moře a barevná plážička – to proto, že je úplně zaplněná lidmi, přesně jako na fotkách. Koupat se šla jen Síska, my s mamkou a tátou jsme šli do vody po kotníky, moře ale bylo opravdu čisté. Také jsme si prošli „chodbou“ ve skále, která vás dovede přímo ke skokánku do moře. Nad pláží můžete vidět na skalách postavené domy. Z pláže jsme šli do historického centra, už si nepamatuji, jak se jmenuje náměstí ani kostel, ale celé městečko je takové čisté a útulné a z náměstí (protože je na skále) je krásný výhled.

Těmito 3 městečky jsme zakončili pobyt na jihu v Apulii. Všem mohu jih jediné doporučit, milí lidé, krásné, průzračně čisté a nejmodřejší moře, výborné jídlo, nádherná městečka, prostě úžasný zážitek a super prázdniny.

KULTURA

Náprstkovo muzeum – Cesta kolem světa za 80 dní

Na Betlémském náměstí probíhá do 31. 12. 2022 výstava Cesta kolem světa za 80 dní, ve které se můžete blíže seznámit s místy, která navštívil Phileas Fogg – hlavní hrdina stejnojmenné knihy od světově známého francouzského spisovatele Julese Verna. Na dobových snímcích s velmi poutavými komentáři a zajímavými exponáty se můžete blíže seznámit s touto

knihou i autorem, což se vám může hodit v literatuře, zeměpise a dějepise.

Zajímavé je i samotné Náprstkovo muzeum, kde výstavu najdete. Vojtěch Náprstek je možná trochu zapomenutý, ale velmi zajímavý. Víte, že bez něj bychom neměli ani kostru plejtváka obrovského v Národním muzeu? Dnes jsou tam hezké sbírky ze života indonéských a australských domorodců, které se jen tak někde nevidí. Z některých exponátů jde i trochu strach – třeba z oštěpů ze žraločích zubů nebo nádoby z lidských vlasů.

A nezapomeňte se po cestě tam nebo zpět zastavit na horkou čokoládu hned naproti nebo na vyhlášenou italskou zmrzlinu na Národní třídě.

Pokud půjdete na Betlémské náměstí v prosinci, tak určitě stojí za připomenutí i tradiční výstava v podzemí Betlémské kaple. Budou tam vystaveny zajímavé betlémy a můžete se tam přenést do starých časů našich babiček.

Anežka Galíková, 7. T – text; (foto: Internet)

MEZI ŽÁKY

„Trick or treat“ nebo „Süsses oder Streiche“!

Po podzimních prázdninách se v hodinách němčiny a angličtiny oprášila a rozšířila slovní zásoba na téma Halloween! A aby se nám ta slovíčka dobře pamatovala, nakreslili jsem si je a někteří se dokonce přestrojili!

Zde ukázky z našeho německého halloweenského slovníčku:

Die schwarze Katze

die Fledermaus

Der Augenapfel

der Kürbis

die Katze
schwarz / o

DER AUGENAPFEL
RICHARD VITLER, 8.7

der Kürbis

die Fledermaus

Krvavá hodina angličtiny v 7. Š.

Tyhle koledníky by nikdo nechtěl večer potkat (hodina němčiny v 6. V).

Milena Hrubá (text + foto)

Neuvěřitelné! Sokol Spořilov vyhrává zlato!

Dne 17. listopadu 2022 se v Sokol Karlín konal „Míčový trojboj“. Kopalo se na branku, házelo se na basketbalový koš a střílelo na cíl. Čtyři naši prvňáčci utkali síly s jinými týmy z celé Prahy a v kategorii děti narozené 2016 si

odnesli zlato jako tým, stříbrnou medaili v kategorii dívky a tu samou medaili v kategorii kluci. Dobrou náladu účastníků před vyhlášením výsledků zachycuje foto.

jeden ze získaných diplomů

Milena Hrubá (text + foto)

Rostlinný ekosystém budov

Velká většina rostoucích rostlin na domech jsou popínavky. Nejčastější je břečťan popínavý. Tato nádherná představuje dokonalé propojení architektonických dovedností člověka a přírody. Rostliny jsou přímou součástí konstrukce domů. Když se rozhodnete si tento skvost vybudovat, nebudete toho litovat. Nejen že budete mít krásně ozdobený dům, ale také vám to ochrání omítku a budete mít víc pohody a klidu.

A nemusíte se bát, rostliny vám dům nijak nepoškodí. Jediná nevýhoda, že si to musíte řádně promyslet, protože pokud začnete a nebude se vám to líbit, tak se toho hodně špatně zbavuje, a navíc si poškodíte omítku. Důležité je hlavně dbát na to, jak rostliny rostou, a po případě odtrhávat uschlé listy, stonky, odstříhujeme odpadávající a převislé stonky apod.

Kristýna Bakosová, 8. O (text)

PaedDr. Jana Frídlová

školní psycholožka, etopedka

KONZULTAČNÍ HODINY:

učitelé
rodiče

ÚT 15:00 - 17:00

ST 15:30 - 18:00

neboj se ozvat včas, vždy existuje nějaká cesta

VÁNOČNÍ KONCERT

při Zš Jižní IV.

20. 12. 2022

